

■ SIF Banat-Crișana, prezintă pe piețele din Europa cu rezultate bune
PAGINA 2

■ SIF Transilvania - profitabilitate, mult peste media randamentelor din economia națională
PAGINA 6-7

■ SIF Moldova a reușit să distribuie dividende acționarilor an de an
PAGINA 4

■ Portofoliul SIF Oltenia a evoluat din punct de vedere calitativ
PAGINA 10

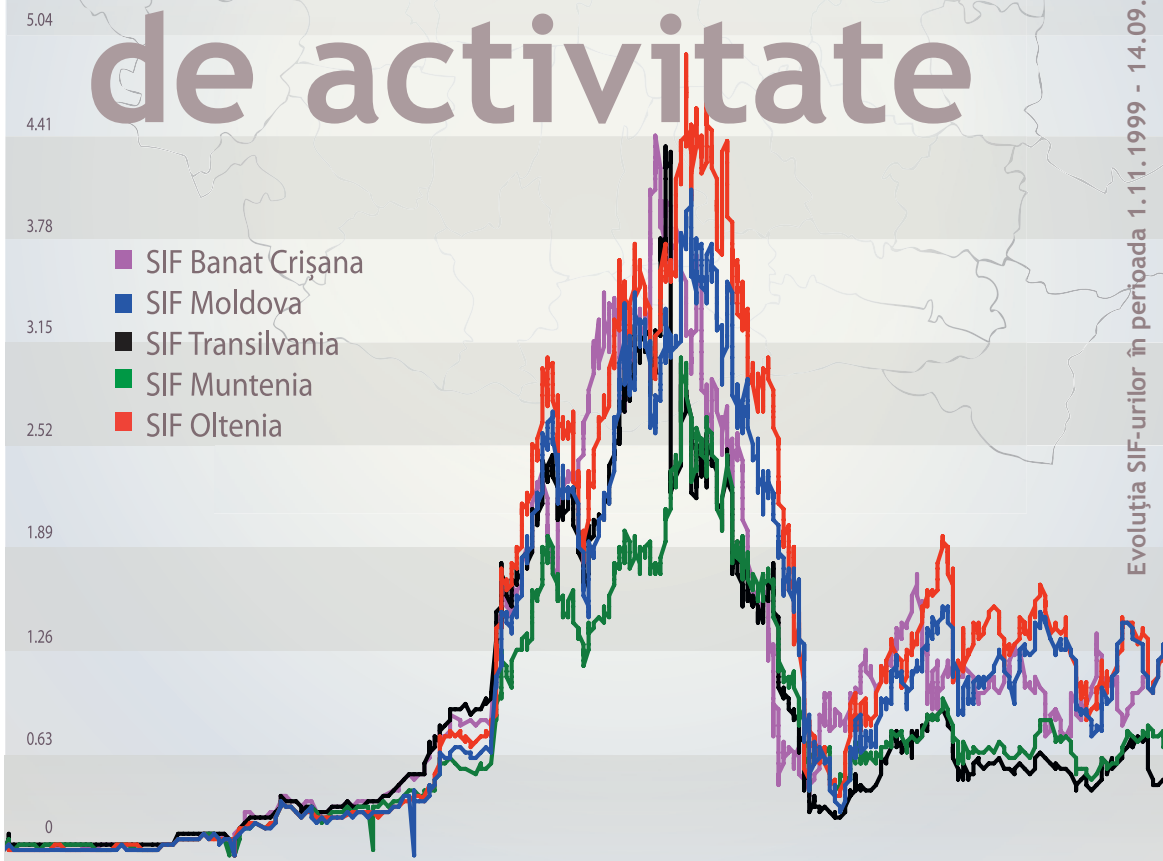
■ Consolidarea poziției financiare a companiei, obiectivul strategic principal al SIF Muntenia
PAGINA 8

Supliment distribuit gratuit împreună cu ziarul BURSA

BURSA
ZIARUL OAMENILOR DE AFACERI

SIF-urile: 20 de ani de activitate

SIF-urile pot acționa, de la egal la egal, cu oricare investitori financiari din lume

La început s-au numit Fondurile Proprietății Private sau, pe scurt, FPP-uri. În 1995, Programul de Privatizare în Masă le-a schimbat denumirea în Societăți de Investiții Financiare, pentru a reflecta mai bine noul lor statut și rol economic.

În 1999, acțiunile lor au fost înscrise la cota Bursei de Valori București, devenind, în scurtă vreme, cele mai lichide (și atractive) titluri tranzacționate pe piața românească, statut pe care îl mai au, în mare măsură, și în prezent. Au devenit acționari semnificativi în bănci, în BVB și SIBEX, au făcut obiectul unor lupte acerbe pentru control, au atras personaje

cheie din lumea afacerilor, ba chiar și atenția unora dintre cei care au operat la limita greu de definit dintre afacerile legitime și bani provenienți din surse discutabile.

Conducerile lor au fost inițial numite politic, iar mai târziu s-au consolidat prin achiziții proprii de acțiuni și alianțe cu acționari importanți sau folosind protecția unor măsuri de limitare a deținerilor și drepturilor de vot și dezvoltând proceduri complicate de reprezentare și/sau vot prin corespondență administrate de staff-ul propriu. Unii dintre conducătorii SIF au devenit figuri respectabile și apreciate ale mediului de afaceri, peste unii s-a așternut uitarea, alții au ajuns la închisoare.

La 20 de ani de la înființare, cele 5 SIF-uri sunt încă destul de puțin cunoscute de marele public, iar opiniile pertinente despre locul și rolul lor în societatea și economia românească apar destul de rar. Cum și de ce au apărut? Ce au făcut în 20 de ani? De ce sunt cinci? Ce sunt SIF-urile în prezent? Care va fi viitorul lor?

Înființarea FPP-urilor a fost consecință directă a unei prevederi hazarde, introduse prematur în Legea 15/1990, la insistența unor economiști de orientare social-democrată și a unor politicieni ai momentului, care au considerat că este obligatorie ca, în corpul respectivei legi, să fie introdusă o prevedere referitoare la privati-

zare cu participarea populației, pentru a respecta atît promisiunile făcute, cît și pentru a răspunde așteptărilor. Astfel a apărut prevederea că "30% din capitalul social al societăților comerciale" va fi atribuit gratuit cetățenilor români îndreptățiți. Cît înseamnă acest 30%, cum să-l împarti, în ce formă, cum definești corect care erau cetățenii îndreptățiți, ce instituții trebuie să gestioneze procesul și multe alte astfel de întrebări și-au căutat răspunsul timp de un an și, abia la sfîrșitul lunii mai 1991, a apărut proiectul legii privatizării care prevedea alocarea acestei cote de 30% către cinci organisme de plasament colectiv, inspirate oarecum din experiența fondu-

rilor de tip "SICAV" din Franța, care să se numească Fondurile Proprietății Private și să fie amplasate la București, Brașov, Bacău, Arad și Craiova.

Aceste instituții urmau să fie înădrate cu personal de specialitate cu bune cunoștințe de economie, finanțe și limbi străine de circulație internațională care trebuiau să administreze averea alocată către circa 17,5 milioane de cetățeni pînă în momentul în care aceștia vor putea să-și valorifice deținerile prin convertire în acțiuni la alte societăți sau prin vânzare.

De ce s-a ales această soluție complicată?

(continuare în pagina 14)